

[Oluf Johansen.]

Der kan altsaa være Grund til at rejse det Spørgsmaal, om ikke det er fuldt ud begrundet under Tidens store Vanskeligheder paa denne Maade at række en hjælpende Haand til den danske Landboungdom. Jeg mener, at det er baade rigtigt og forsvarligt, og jeg kan tilføje, at det ogsaa er nødvendigt, hvis man vil søge at bevare Helhedsbilledet af dansk Landbrug og ikke slaa for meget i Stykker for hele den unge Slægt af Landbrugere. Vi er ikke tjent med, hvert kvarte Aarhundrede at have en Landbostand, hvor de unge vover sig ud og faar en knækket Ryg, fordi de maatte starte under Forhold, de ikke kunde klare, da der kom andre Vilkaar. Derfor maa Staten træde til gennem en forbedret Jordlovgivning som den, der her foreslaas. Vi er heller ikke tjent med, at den bedste Del af vor Landboungdom i en Tid, hvor der er frit Slag for Bykapitalen til at gnave sig fast i Landejendomme, skal staa og se til og samtidig maatte erkende, at hvis de ikke havde haft en for Samfundet saa værdifuld Egenskab, Selvstændighedstrangen i Sind og Haab, saa kunde de have faaet et nyt Hus at bo i, et Landarbejderhus, og hvis de vilde tage ind til Byerne, kunde de dør faa et Hus til 19 000—20 000 Kr., medens de derimod, hvis de er tro mod deres Forventninger, mod deres Idealer, gaar ind til Usikkerhed og Haabløshed. Og saa er Sandheden dog den, at Samfundets Støtte til disse andre er lige saa stor som den Haandsrækning, man gennem denne Lovgivning giver vor Landboungdom.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordong): Jeg takker Ordførerne for deres Anbefaling af Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om det ønskelige i, at Nybyggerne begynder med noget mindre Bygninger, end de maaske mener det er nødvendigt for dem i Fremtiden at have. Der findes jo ogsaa Mulighed herfor, baade for Nybyggerne og for dem, der faar Tillægsjord. I Lovforslagets § 16, Stk. 5, findes der en Bestemmelse, der gaar ud paa, at naar der midlertidig ønskes indrettet mindre Bygninger, kan dette tillades efter Indstilling af vedkommende Husmandsbrugskommission. Det drejer sig her om Oprettelse af mindre Ejendomme, og i § 37, hvor der er Tale om Tillægsjord til bestaaende smaa Husmandsbrug, gaar et i Folketinget vedtaget Ændringsforslag, stillet af mig, ud paa at tilføje: for saa vidt Bygningsudvidelsen sker inden 5 Aar efter Overtagelsen af Tillægsjorden. Det betyder, at

de paagældende kan faa de tilbudte Laan, selv om de ikke opfører Bygningerne med det samme; Opførelsen skal blot finde Sted inden 5 Aar efter Overtagelsen af Tillægsjorden. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det for Tiden er meget klogt at vente længst muligt med Opførelsen af Bygninger, fordi man næppe kan komme til at bygge i en dyrere Periode end denne, og dertil kommer, at man med den nuværende Drift i Landbruget, hvor der mangler Raastoffer udefra; Korn og Foderstoffer, ikke kan have saa store Besætninger som under normale Forhold. Ogsaa af den Grund vil det være ønskeligt, at man ikke opfører for mange Bygninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 152 af 30. Marts 1942 om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 397).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejdsministeren (Kjærbøl): Jeg har den Ære for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 152 af 30. Marts 1942 om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.

I Tiden fra 1. April 1941 til 31. Marts 1942 er der iværksat Arbejder, hvortil Tilskuddet udgør ca. 400 000 Kr., og Refusionen for de i Kalenderaaret 1942 godkendte Arbejder mener man vil andrage ca. 568 000 Kr. Denne Lov har stadig været anvendt i ikke ringe Omfang, og det skønsmæssige Tal fra sidste Kalenderaar tyder jo paa en Fremgang i Anvendelsen. Det maa saaledes slaas fast, at der stadig er Trang til en saadan Lov, som giver Kommunerne Adgang til for deres egne arbejdsløse at sætte mindre og simple Arbejder i Gang. Det er derfor anset for rigtigt at foreslaa Loven af 30. Marts 1942 forlænget uændret til Udgangen af Marts 1944. Lovforslaget er vedtaget uændret i det andet høje Ting, og jeg tillader mig at anbefale det til dette høje Tings velvillige og hurtige Behandling.